

NASTUPI INSTITUTA

Nakon katastrofalnog potresa u Banjoj Luci oči trapisti pomalo su obnavljali svoju velebnu crkvu. Kad je obnova crkve bila gotova, prešlo se i na popravak orgulja. Ove godine bila je kolaudacija orgulja. Za tu svečanost oči trapisti pozvali su u goste Institut za crkvenu glazbu. Tom prigodom, (u nedjelju 21. svibnja) mješoviti zbor Instituta pjevao je prije podne kod svečane koncelebrirane pontifikalne mise, zatim poslije podne kod svečane pjevane mise, nakon koje je održan koncert. (Program koncerta vidi kod kolaudacije orgulja u Banjoj Luci, str. 116). Zanimljivo je spomenuti, da je o. Jure Župić polagao diplomski ispit iz dirigiranja polifonije. Dirigirao je Hrvatsku misu za mješoviti zbor A. Klobučara. To je prvi puta da diplomat polaže diplomski ispit izvan Instituta.

2. Na zadnju nedjelju u svibnju 28. V. u okviru glazbeno-duhovnog razmatranja RIJEČ I GLAZBA u zagrebačkoj prvostolnici nastupio je mješoviti zbor Instituta. Tema razmatranja bila je MARIJA. Voditelj je bio dr. Vlado Zagorac. Prof. A. Klobučar je pratiti i solo odsvirao na orguljama *Regine angelorum* iz »Offrand à Marie J. Langlaisa, *Koral* na temu iz C. O. A. Klobučara i *Berçeuse* iz Bretonske suite M. Dupresa. Zbor Instituta pod vodstvom mo. A. Milanovića otpjevao je slijedeće skladbe: *Salve Regina* (svečani koralni), *Ave Maria* J. Arcadelta i *Ave verum* W. A. Mozarta.

3. S malo izmijenjenim programom Mješoviti zbor Instituta nastupio je slijedećeg dana (29. V.) za vrijeme večernje svete mise u franjevačkoj crkvi na Kaptolu.

4. Na blagdan Pohođenja Marijina i završnoj svečanosti svibanjskih pobožnosti 31. V. Zbor Instituta sudjelovao je na svečanoj liturgiji u crkvi Gospe Lurdske u Zagrebu.

5. Institut je predvodio pjevanje u sjemenišnoj kapeli na misi zahvalnici za sve studente Kat. bogoslovnog fakulteta i njegovih Instituta.

INICIJATIVE INSTITUTA

Sasatanak sa crkvenim glazbenicima-pastoralcima 22. VI. 1978.

U svojim nastojanjima oko unapređenja liturgijske glazbe Institut za crkvenu glazbu poduzimao je do sada različite inicijative. Praksa je pokazala da je potrebna suradnja i sa svećenicima pastoralcima. U tu svrhu vodstvo Instituta organiziralo je zajednički sastanak sa glazbenicima pastoralcima 22. VI. 1978. Na sastanak su bili pozvani po dvojica svećenika, iz pojedinih regija zagrebačke Nadbiskupije. Pozivu su se odazvala prečasná gospoda: Stjepan Slaviček (Medimurje), Alojzije Domislović (Hrvatsko Zagorje), Dragutin Komorčec (Podravina), Ivica Sučić (Slavonija), Franjo Maček (Podbrežje, Zagreb) o. Martin Mihoković (Dječjačko sjemenište na Salati), o. Fabijan Rajić (Sv. Duh Zagreb).

Od strane Instituta prisustvovali su mo. Anđelko Milanović, mo. Izak Špralja, dr. Đuro Tomašić, o. Sebastijan Golenić, vlč. Ljubomir Galetić i Josip Korpar. Nakon što je predstojnik Instituta mo. A. Milanović pozdravio sve prisutne, dr. Đ. Tomašić održao je kraći uvodni referat u kojem je kratko prikazao sadašnje stanje u crkvenoj glazbi. Obavijestio je prisutne da Institut s Liturgijskim vijećem pri BKJ priprema jedinstvenu crkvenu pjesmaricu za hrvatsko

jezično područje. Podsjetio je prisutne na kaos koji vlada u izboru liturgijskih popijevaka, kao i na glazbeno nekvalitetne pjesmarice koje izdaju neki župni uredi i ustanove i to uz dozvolu biskupa. Zamolio je prisutne svećenike pastoralce za suradnju kako pri pjesmarici tako i za časopis sv. Cecilija, koja donosi premalo vijesti sa župa i premalo praktičnih stvari potrebnih župnicima i orguljašima na terenu. Tada se razvio živahan razgovor u kojem su sudionici iznosili dobre i loše strane dosadašnjeg stanja u crkvenoj glazbi, također su se kritički osvrnuli na Novu crkvenu pjesmaricu i na časopis Sv. Cecilija. Svećenici Podravine dali su svoj prijedlog pismeno preko svog zastupnika D. Komorčeca, pa ga radi zanimljivosti donosima u cijelosti.

»Dolazim iz Podravine, s područja koje izdaje vjerski list PODRAVSKI ZVONICI, i nije mi bilo teško doći u razgovor sa svim područnim svećenstvom, od Ludbrega i Martijanca, pa sve do Pitomače. Tu su tri dekanata: kopriivnički, virovski i đurđevački. Svi oni podravljaju Vašu akciju oko stvaranja jedinstvene pjesmarice za hrvatsko jezičko područje, zatim veliku i važnu ulogu školovanja i osposobljavanja crkvenih orguljaša, a isto tako svi ističu visok stručni nivo Svete Cecilije.

Osjeća se naime sve veća potreba, da već netko ozbiljnije kaže, možda nakon duljeg vremena koje je prošlo, koje crkvene popijevke imaju umjetničku vrijednost i dakako liturgijsku, a koje nemaju, a da se kod toga ipak gleda i na to, što narod zna pjevati i što voli pjevati. Jer ako ostanemo na stanovištu strogog liturgijskog zahvata i čiste umjetničke vrijednosti pjevanja u našim crkvama, tu posebice mislim na pjevanje pod misom, onda će samo zborovi sudjelovati, a prisutan narod slušati. To se obično vidi za vrijeme glavnih crkvenih svečanosti, i neka je, ali treba ostaviti mogućnost pučkog pjevanja, koje će prihvatiti cijela prisutna crkva. I jer ne može svagdje biti zborna, a u mnogim mjestima i sve novo teško prodiće, potrebno bi s ovog mjesta ponovo službeno reći, koje to misne pučke popijevke idu u red da tako kažem sa zbornim, višeglasnim misama. Očekuje se naime da netko kaže do koje mjere zadovoljavaju poznate stare odabrane misne pjesme, a do koje mjere treba upravo zaustavljati »modu« višeglasnih misa, koje pjeva samo crkveni zbor i to tako traje godinama. Mi smo u posljednje vrijeme dobili niz izvrsnih višeglasnih misa od naših kompozitora (Prof. Vrhovski, dr. Županović, prof. Klobučar, prof. Matz, prof. Leščan), ali kako se one pjevaju, da ih autori čuju, rekli bi da se ostave takva posla, bolje da uzmu pučke popijevke, ili da nauče jednu ali dobro. Naravno kad ovo govorim mislim seoske prilike a ne gradske, a mi imamo više sela nego gradova.

Svećenici iz Podravine sugeriraju da se opet ne uzme prekruti stav u odabiranju i sugeriranju pjesama, jer upravo takav stav mnoge prisiljava posizati za »šalabakterima« kakvih u zadnje vrijeme ima dosta. A isto tako se nadamo da se Institut za crkvenu glazbu neće povoditi za pomodarskim pjesmama, nabijenim modernim ritmovima.

Isto tako smatramo da je u nadležnosti Instituta da kaže svoju riječ o »Koncertima duhovnih šansona i pjesama« po crkvama uz gitare i bubnjeve. Kako na to gledati, da li je prosudba župnika uvijek najbolje rješenje, da li je to usluga pučkoj crkvenoj popijevci ili naprotiv, samo šteta. Istina je da su kovčeg zavjetni pratile udaraljke svake vrste, ali tada

drugih instrumenata nije bilo, a danas se sve prezire, a udaraljke ostaju, kao da nema boljeg izbora (naravno, mislim na crkvene prostore).

Nije lako biti protiv suvremenih pjesama i šansona, to osobito mladima godi, ide u uho, zanjišu se pjevaju, ali ih ne treba miješati drugima, onim ozbiljnima.

Ako pak se nađu u istoj knjizi-priručniku, onda ih treba proglasiti neliturgijskim, i objaviti ih u dodatku, na primjer. Istina teško je nešto zabraniti, jer konačno sve se pjeva Bogu na slavu. I onda ne mogu svi i svatko biti umjetnik u pjevanju, a niti svako naše područje ne obiluje pjevačkim talentom, a stručnjaka je na terenu još manje.

Čvršći kontakt s terenom pokazao bi pravo stanje stvari, Institutu bi to bio poticaj u kojem smjeru valja nešto poduzeti, a ljudima na terenu bi to bio poticaj na spremniji i temeljitiji rad oko provođenja svih liturgijskih propisa osobito glede crkvenog pjevanja, dakako posebice pučkog.

Orguljaši su na selu dvojaki problem: gdje ih ima, mahom su to stari, već isluženi, koji ljubomorno čuvaju klupu za orguljama i teško prihvaćaju sve novo. Nije im moguće otkazati službu, jer u mnogim slučajevima su cjenjeniji nego župnik, dio su sela i povijesti župe, a župnici dolaze, odlaze, a gdje ih nema, još je teže naći nove, školovati ih, a ako ih ima i sve počne po novom, kako oni uče, ne sviđaju se sredini, crkvi, ljudima...

Na kraju još dvije riječi o časopisu Sveta Cecilija. Svi svećenici ističu veliku stručnost i gotovo neprolaznu vrijednost ovog časopisa, povijesni osvrti, recenzije, otkrića, glazbeni prilozi naših vrsnih kompozitora, sve je to na najvišem stupnju stručnosti, ali dodajemo, za nas na selu, gotovo prestručno. Bilo bi dobro, kad bi bilo više priloza sa terena, napose iz manjih sredina, sela gdje se njeguje zdrava pučka popijevka, ali gdje se veće svečanosti redovito slave višeglasnim zbornim misama. Takvi dopisi bi sigurno približili ovaj časopis do čitatelja u manjim mjestima. Više bi ga ljudi čitali i po njemu se ravnalo.

Svećenici Podravine ovom Institutu žele puno uspjeh na ovom velikom pothvatu kao i u svim njegovim nastojanjima, koja idu za dobro Crkve i crkvenog pjevanja u našoj domovini.

Sadržaj cjelokupne diskusije bio bi slijedeći:

1) Svećenici su upozorili na neke popijevke koje ne bi trebale biti u Novoj crkvenoj pjesmarici kao i na one koje bi svakako trebale ući u novu pjesmaricu. Također će još na terenu pokušati pronaći još neobjavljene popijevke koje bi trebale ući u novu pjesmaricu.

2) Za sadašnji kaos u izboru liturgijskih popijevaka smatraju da su odgovorni svećenici. Naime, kod mnogih se osjeća pomanjkanje glazbene kulture. Zato predlažu da bi kandidati za svećenike trebali steći istančan osjećaj što spada u liturgiju a što ne za vrijeme svog školovanja u malom i velikom sjemeništu i na Fakultetu.

3) Svećenici smatraju da bi Ordinariji morali imati odbore za crkvenu glazbu bez čijeg se odobrenja ne bi smjele tiskati i uvoditi nove skladbe za liturgiju.

Na časopis Sv. Cecilija sudionici su iznijeli slijedeće primjedbe:

1. Previsoka stručnost i neprikladnost za seosku sredinu.

2. U glazbenom prilogu potrebno je tiskati što više pučkih popijevaka, a manje skladbi za zborove, jer zborova je vrlo malo.

3. Tiskati laganije preludije za orgulje, jer danas je vrlo malo orguljaša koji mogu izvoditi teže kompozicije.

Na kraju i svećenici pastoralci i profesori Instituta naglasili su korisnost takvih susreta i da bi se trebali češće održavati ali ne samo sa svećenicima zagrebačke nadbiskupije nego i sa sveć. iz cijelog hrvatskog jezičnog područja.

Sastanak sa nastavnicima glazbe srednjih i viših vjerskih učilišta 27. VI. 1978.

Prema novoj reformi školstva u SRH u srednjoj školi predviđeno je za odgoj u umjetnosti općenito po jedan sat tjedno, što znači da za glazbeni odgoj preostaju dva sata mjesečno. Međutim Kongregacija za sjemeništa i sveučilišta donijela je 15. kolovoza 1949. propise o nastavi crkvene glazbe u dijecezanskim i redovničkim sjemeništima slijedeće odredbe:

»1. Sveta glazba mora biti pribrojena obaveznom (necessariis) predmetima i zato je treba apsolutno predavati svim sjemeništarima i to već od prvog razreda gimnazije pa sve do potpuno završene teologije.

2. Učitelji svete glazbe predlažu, a Preuzv. Ordinarij odobrava godišnje programe.

3. Raspodjela satova svete glazbe preko tjedna mora se urediti prema normama Apostolske konstitucije »Divini cultus sanctitatem« (br. 1—2). Satovi obuke moraju se uvrstiti u opći raspored sati...

4. Jednako kao i iz ostalih predmeta, dužni su goscenci polagati godišnje ispite iz svete glazbe.

5. U svakom sjemeništu mora biti sposoban učitelj svete glazbe koji se ima pribrojiti profesorskom zboru i to obzirom na sve učinke...

Što smo gore odredili, počinje vrijediti odmah slijedeće školske godine.

Diplomirani slušači Instituta za crkvenu glazbu interesirali su se na svom sastanku prošle godine na proslavi 100 obljetnice Sv. Cecilije kako riješiti to pitanje. Kako Institut nema pravne mogućnosti utjecati na programe pojedinih vjerskih škola uputio je upit BKJ na proljetnom zasjedanju o. g. Tajništvo BK obavijestilo je Institut da je BK zaključila: da »Crkvenu glazbu treba predavati sjemeništarima i bogoslovima...«

BKJ također ovlašćuje Institut da podnese prijedlog za rješenje tog pitanja. Da bi se vidjeli svi problemi na terenu i da bi se izradio plan prilagođen današnjim uvjetima školovanja Institut je pozvao na sastanak sve nastavnike glazbe na srednjim i višim vjerskim učilištima u Hrvatskoj. Sastanku je prisustvovalo samo 5 nastavnika, 5 ih se ispričalo da ne mogu doći, a 5 niti se ispričalo niti su došli na sastanak. U ime Instituta sastanku su prisustvovali profesori A. Milanović, Đ. Tomašić, S. Golenić, I. Špralja.

Na početku je opet dr. Tomašić iznio sadašnje stanje u nastavi glazbe na srednjim i višim učilištima i zahtjeve koje postavlja Kongregacija za sjemeništa i sveučilišta.

Tada su pojedini nastavnici iznosili način rada u svojim školama i naveli probleme s kojima se susreću u svom radu. Preč. g. Vilim Hiršenhauzer govorio je o visokoj bogoslovnoj školi u Đakovu. P. Tomislav Talan iznio je način svog rada u gimnaziji. Dr. Franjo Komarica, koji tek 3 mjeseca predaje glazbu na Visokoj filozofsko-teološkoj školi u Sarajevu iznio je svoja zapažanja u proteklom kratkom razdoblju. O. Martin Mihoković upoznao je sudionike o nastavi glazbe u Dječjačkom sjemeništu na Salati a s. Cecilija Pleša ukratko je referirala o svom radu u novicijatu ss. Naše Gospe u Remetama. Mo. Anđelko Milanović obavijestio je prisutne o svom programu rada na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, a zatim je dr. Tomašić pročitao izvještaj g. Vladimira Fajdetića iz Rijeke.

Sažetak diskusije: Svi sudionici smatraju da bi u vjerskim školama trebalo više nastave nego što predviđa nova reforma. Također se svi slažu da pitomci dolaze s malim glazbenim predznanjem u gimnazije. U nastavi glazbe svi nastoje usmjeriti poduku glazbe prema pastoralnim zahtjevima koji se postavljaju pred buduće svećenike. Na kraju zajednički su predložili: treba učiniti zajednički program posebno za vjerske srednje škole, posebno za viša učilišta, posebno za novicijate. Sve programe predložiti BKJ na odobrenje, kako bi zatim bili obvezatni za sve škole. No zato će biti potreban još jedan sastanak svih zainteresiranih, radi konačnog usklađivanja programa.

Nakon prohladnih lipanjskih dana ali sa povišenom temperaturom kod slušača na dane ispita školska godina približila se svom kraju. Dvorana okićena cvijećem, radosna i zadovoljna lica diplomaša, dolazak poglavara, prijatelja, rodbine diplomaša, slušača i nastavnika Instituta bili su znak, da se približio svečani trenutak podjele diploma. Buran pljesak bio je znak da je stigao i dekan Fakulteta dr. Tomislav Sagi-Bunić i da svečanost može započeti. Najprije se predstojnik Instituta obratio prisutnima slijedećim govorom:

»Pozdravljam odlične goste a ponajprije dekana našeg bogoslovske fakulteta veleučeno gospodina prof. Tomislava dr Sagi-Bunića kao izaslanika velikog kancelara koji će podijeliti diplome novodiplomiranim slušačima našeg Instituta za crkvenu glazbu. Pozdravljam kolegice i kolege profesore Instituta kao i slušače dotične ustanove. Pozdravljam novodiplomirane redovne slušače kao i slušače subotnje škole našeg Instituta, a ove godine s posebnim zadovoljstvom i radošću pozdravljam Anđelku s. Blandinu Vešligaj koja je dvaput diplomirala na Institutu. Ona je pred jedanaest godina s izvrsnim uspjehom diplomirala kao redoviti slušač a sada također s izvrsnim uspjehom diplomirala orgulje u postdiplomskom studiju kod prof. Hvalimire Bledšnajder. Čestitam svima na uspjehu i slušačima i profesorima.

Drugi vatikanski sabor otvorio je nove pravce u obnovljenoj liturgijskoj glazbi i odredio što i kako treba pjevati i svirati za vrijeme svečane liturgije. Točno je označio koje su vrste liturgijske glazbe: gregorijansko pjevanje, polifonija klasična i suvremena, liturgijsko pučko pjevanje i crkvena instrumentalna glazba. Zaista divno polje raznovrsnog glazbenog cvijeća što ćete ga vi znati upotrebiti da bi se vaša liturgijska slavija odvijala u skladnom suzvučju lijepog iz prošlosti s dobrim što ga pridonose nove generacije. Tim ćete postići divni savršeni ekvilibrij u raspjevanoj kući Božjoj. Svi dijelovi službe Božje bit će ravnopravno i pravilno zastupljeni.

Jedna od važnijih novosti koju bih vam danas htio staviti na srce — a što je Drugi vatikanski posebno naglasio — jest aktivno sudjelovanje naroda Božjeg pjevanjem u liturgijskim svečanostima. Rekao bih kao da skupu vjernika pripada prvo mjesto u obnovljenoj liturgiji. Ali time nije umanjena važnost crkvenih pjevačkih zborova. Dapače njihova uloga poslije Koncila postala je još veća — dvostruka: 1) moraju predvoditi liturgijsko pučko pjevanje da bi narod mogao što lakše, bolje i aktivnije sudjelovati kod sv. mise; 2) dobro pripremiti vlastiti repertoar — naglašavam, dobro pripremiti!

»Bis orat qui bene cantat« kaže latinska poslovice (»tko dobro pjeva dvaput moli«). Da, »dvaput moli«, jer snaga što je molitva pjevanjem dobiva povećava joj žar i osnažuje djelovanje. Silna je snaga jedinstva u molitvi kad svi vjernici složno, zdušno i zanosno u crkvi zapjevaju.

Vi vašu okolinu morate praktično uvjeriti kako je to lijepo i uzvišeno zajedno moliti pjevajući sa živom Crkvom. Budite svjetionici radosti, lučonoše dobrote i svjetla Kristova. Vaše duše nek uvijek ostanu goruče i čiste da bi vaša usta te usta vaših pjevača i prisutnih vjernika zavazda bila spremna pjevanjem slaviti Gospodina.

Od vas naša postkoncilnska Crkva u Hrvatskoj mnogo očekuje. Vi morate širiti ispravno svjetlo obnovljene liturgijske glazbe. Morate razumjeti, biti svjesni i znati cijeniti važnost i dragocjenost vašeg poslanja. Bez vašeg angažiranja liturgija će biti gluha, nijema i izgubiti će svoj jaki oslonac: aktivno sudjelovanje vjernika pjevanjem, bit će lišena jednog krila u letu prema Bogu. Tko se može vinuti u visine samo s jednim krilom?

Vaše glazbeno poslanje jest širenje slave Božje, umjetnički izražaj i svjetlo posvjedočenja naše vjere. Vaš rad je uzvišena molitva. Dužnost liturgijskog glazbenika primite svjesno i savjesno pa će ona zaista biti na slavu Božju i posvećenje vjernika. Vaše djelovanje će unaprijediti prijateljstvo između Boga i ljudi, postaviti ljestvice između neba i zemlje. Današnjim danom preuzimate na se uzvišenu dužnost i veliku odgovornost. Želim vam sreću i mnogo uspjeha!«

S. Blandina Vešligaj — prva diplomantica i usavršavanju u orguljama

Očekivalo se da će Dekan Fakulteta održati demostenovski govor kako on to znađe u drugim prilikama, međutim on je održao jednu skiciranu improvizaciju. Od sveg srca čestitao je Institutu na ovogodišnjem uspješnom radu. Zaželio je: »kontinuitet šireg, razbujanijeg rada profesorima«; čestitao posebno »današnjim dragim nadobudnim diplomantima na postignutom uspjehu koji ih je mnogo stajao«, zaželio im »da ono što ste stekli u nadarenosti dalje raste, da bude što plodonosnije za našu Crkvu, za vjeru na ovom tlu, da vas to goni na nove napore i uspjeh«. Na koncu zamolio je »Božju pomoć i prisutnost Duha Svetoga, koji je pjesma i ljubav u Vašem budućem radu«. Zatim su iz ruke Dekana primili diplome slijedeći diplomanti:

ANĐELKA s. BLANDINA VEŠLIGAJ — usavršavanje u orguljanju

s. PAVA PAVLIMIRA ŠIMUNOVIĆ, — smjer crkvenih glazbenika

o. JURE ŽUPIĆ — smjer crkvenih glazbenika

s. ANKA ŠPRALJA — Orguljaško-katehetski smjer

s. DUBRAVKA KOPILOVIĆ — orguljaški smjer

MILKA S. TEREZIJA MARGARETA BILAVER — Subotnja škola za orguljaše

VERONIKA S. MARCELA MASLAČ — Subotnja škola za orguljaše

JOSIP PATRČEVIĆ — Subotnja škola za orguljaše

ANA S. GRACIJA PETRIĆ — Subotnja škola za orguljaše

ĐURĐICA TOPOLOVEC — Subotnja škola za orguljaše

Na koncu su primili nagrade slušači: s. BLANDINA VEŠLIGAJ (3 gramofonske ploče sa orguljskim skladbama) o. JURE ŽUPIĆ (nagrada Albe Vidaković: A. Vidaković, Vinko Jelić), s. DUBRAVKA KOPILOVIĆ (partitura Hrvatskih pučkih misa) i s. GERTRUDA ANZULOVIC, I. g. (partitura hrvatskih pučkih misa).

U ovoj školskoj godini prvi puta od postanka Instituta podijeljena je diploma o usavršavanju u orguljanju. S. Blandina Vešligaj, orguljašica u župi sv. Blaža u Zagrebu diplomirala je na Institutu 1967. g. Dopusštenjem vrhovne poglavarice s. Fides Vidaković i predstojnice s. Konsolate Rajković, razumijevanjem župnika sv. Blaža vlč. g. Danijela Labaša uz velike osobne žrtve s. Blandina kroz 4 godine usavršavala je orgulje. Ne bi li to trebao biti poticaj svima onima koji su završili Institut a na službi su u blizini Zagreba? S ovogodišnjim diplomašima broj svih diplomiranih na Institutu iznosi 122. Budući da ima još mnogo župa bez orguljaša, te se nadamo da će gg. župnici i uprave samostana poslati nove kandidate koji će onda kao orguljaši biti pomoćnici u razvijanju liturgijskog života u župama, tako da naša Crkva bude zaista pjevajuća Crkva.

POČETAK ŠKOLSKE GODINE 1978/79.

Ispiti u jesenskom roku održani su od 25. do 30. IX.

Prijemni ispiti bili su 28. IX. U ljetnom roku ispit su položile s. Damira Pergar i s. Terezija Šarčević. U jesenskom roku položile su s. Ljuba Božinović, s. Anita Ferketin.

Upisi u zimski semestar održani su 4. i 5. X. za redovite i izvanredne slušače a 7. X. za Subotnju školu za orguljaše. Na redovni studij upisano: I. godina — 6 slušača; II. godina — 9 slušača; III. g. — 7 slušača; IV. godina — 4 slušača. U Subotnju školu za orguljaše upisano je: I. godina 38 slušača; II. godina 20 slušača i III. godina 2 slušača. Izvanredan studij upisalo je 38 slušača. Ukupno 124 slušača što je od postanka Instituta najveći broj upisanih.

Početak predavanja: Predavanja su počela 6. X. *Zaviv Duha Svetoga.* U subotu 14. listopada obavljen je svečani čin inauguracije nove akademske godine na Katoličkom bogoslovnom fakultetu. Najprije je zagrebački nadbiskup i Veliki kancelar Fakulteta Mons. Franjo Kuharić predvodio koncelebriranu misu i održao homiliju u kojoj je naglasio važnost bogoslovnog studija. To nije samo studij nego i meditacija. Dvorane nisu samo predavaonice zemaljske mudrosti nego hramovi Božje riječi. Naglasio je važnu ulogu Duha Svetog u teološkom studiju. Za studij teologije potrebni su svi darovi Duha Svetoga a posebno pobožnost — glad i žeđ za božanskim stvarnostima. Bez produblivanja vjere studenti bi mogli postati samo teološki tehničari, ali nikada svjedoci.

Nakon celebrirane mise novoizabrani dekan Fakulteta dr. Celestin Tomić pozdravio je sve prisutne i ukratko prikazao rad i rezultate rada u protekloj akademskoj godini. Poslije govora Dekana uvodno predvanje pod naslovom: *Misterij — Krist u nama, nada slave* (Kol 1,20—27) održao je dr. Bonaventura Duda.

Na početku i na koncu inauguracije, bogoslovski katedralni zbor pod ravnanjem vlč. g. Ljubomira Galletića otpjevao je dvije višeglasne skladbe: *Gospode duša* A. Vidakovića i *Hvalite Gospoda* A. K.

Josip KORPAR

s. Mercedes Visković

Dragi slušači Instituta, časne sestre i prijatelji s. Mercedes!*

Danas smo se po posljednji put okupili oko mrtvog tijela s. Mercedes Visković, člana družbe ss. »Službenica milosrđa« i profesorice našeg Instituta za crkvenu glazbu u Zagrebu. Dugo je болоvala i strpljivo podnosila boli teške bolesti tako da se njezina plemenita duša potpuno očistila i krepostima naresila da može sva čista, lijepa i urešena u bijeloj haljini pristupiti pred Božje lice. Bogu se posvetila, Bogu je služila i Bog će biti njezina vječna nagrada.

Marija s. Mercedes Visković rodila se u Kotoru 13. studenog 1909. godine. Osnovnu i srednjoškolsku naobrazbu stekla je u Zagrebu, Skofjoj Loki i Dubrovniku. U Učiteljskoj školi ss. Milosrdnica u Zagrebu položila je ispit zrelosti. Od rane mladosti pokazivala je nadarenost, ljubav i sklonost prema glazbi te 1947. godine diplomirala na Srednjoj glazbenoj školi u Zagrebu.

Posebno je bila zapažena i cijenjena njezina glazbeno-pedagoška sposobnost. Čitavog života predavala je na glazbenim školama Dubrovniku, Drnišu i Zagrebu. Na Institutu za crkvenu glazbu bila je nastavnica od njegova osnutka 1963. godine i pokazala se kao izvrstan pedagog. Slušači su je jako cijenili. To se posebno zapazilo za vrijeme njezine duge i teške bolesti. Stalno su je posjećivali i zanimali se za njezino zdravstveno stanje i s njom se veselili kad joj je bilo lakše. Mnogo im je pomagala savjetima pače i predavanjima ukoliko su joj zdravstvene prilike dopuštale.

Bila je aktivan član odbora za crkvenu glazbu zagrebačke nadbiskupije od njegova osnutka pod vodstvom pok. Albe Vidakovića pa sve do smrti.

Uvijek je propagirala i u praksu provodila istinsku liturgijsku glazbu. U Dubrovniku kod oo. franjevac »Male braće«, u Zagrebu kod crkava sv. Blaža i sv. Nikole Tavelića pod njezinim vodstvom zborno pjevanje bilo je na zamjernoj umjetničkoj visini. Sa svojim zborovima nastupala je i u drugim crkvama i na koncertima.

Sudjelovala je kod osnivanja Instituta za crkvenu glazbu. Radi izvanrednih sposobnosti i velikog iskustva dugogodišnje nastavnice, mnogo je doprinijela u organizaciji rada na Institutu. Odlično je, jasno i s velikim entuzijazmom predavala, pripremala nove slušače i privatno tumačila sve što je slušačima bilo potrebno.

Bog ju je obdario izvanrednim glazbenim talentom. Ona ga nije zakopala nego s njim radila na slavu Božju i za vječnost zarađivala neprolazno bogatstvo. Zato će je Gospodin obilno nagraditi i On će biti njezina vječna nagrada!

* Nadgrobni govor predstojnika Instituta za crkvenu glazbu glazbu ma. Anđelka Milanovića.